

minden este... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

szék művek... FON 706.

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 3. Telefon száma 788.

EGYETÉRTÉS

EÖTVÖS KÁROLY felelős szerkesztő.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 3. Telefon száma 706.

Mai számunk főbb közleményei: Vereségek: A sabázi eset. A románok és az aktivitás. Március 15-ike. Egy nagypáros ünnepeltetés.

A sabázi eset.

Lássunk tisztán. A sabázi puccs olyan kicsinyesnek, olyan tragikomikusnak tűnik...

Itt kell kiértenünk arra is, hogy téves az a hit, mintha Budapest volna a Karagyorgyevics-mozgalom központja.

Sok emberben merülhetett föl az a kérdés, hogy Ausztria és Magyarország milyen álláspontot foglal el ebben a kérdésben?

Mintha sottognának és illetlen szavakat mormognának — folytatta. — Mintha csak szegyélnék magukat! Oh!... Hát ez mi? Mi ez? Hát mondják csak kérem szépen!...

PUSZTULÁSRA SZÁNVÁ.

REGÉNY. Írta: SZVJETLOV J. V. Orsz. eredetiből fordította: AMBROZOVICS DEZSŐ. Ez nem felelt neki semmit. Reggel, tea mellett elolvasta a cikket, melyet a regényéről írt.

— Aztán meg érdemes így izgatni magát egy ilyen darab miatt? — szólalt meg újra kritikus. — Én ösmerem az egészét! Balarság!

minden érdeke reánk utalja. Akárhogy is intézze a maga sorsát Szerbia, meg kell maradnia a határok közt, melyeket hazánk szomszédi viszonya szab politikájának.

Sándor király száműzött apja mindenkor híve volt a monarchiának. A mit azonban Milán Szerbia hasznára elkezdett, azt Sándor király alatt alaposan elrontották.

Budapest, március 10.

Tiszteivelök összejárhatósága. A belügyminiszter döntéséből kifolyólag dr. Dellmannics Lajos torontálmezei alispán pár nap előtt rendeletet bocsátott ki, a melyben felhívja azokat a tisztviselőket, a kik pénzügyi feladatokat töltenek be, hogy arról haladéktalanul mondjanak le.

A kereskedelmi törvény revíziója. A Kól. Ért. jelenti: A kereskedelmi törvény revíziójának előkészítésére a kereskedelmi miniszterium meg a múlt év elején leíraltan felhívta az ipar- és kereskedelmi kamarákat, hogy ez irányban felmerülő tapasztalataikat és véleményeiket a miniszteriumhoz felterjeszék.

A budapesti nemzetközi diákkongresszus és a román tanulók. Nemesz tüneményes hallgató néhány héttel ezelőtt felszólított intézet a magyarországi főiskolákon beiratkozott román hallgatókat, hogy az ez idén ősszel Budapesten megtartandó nemzetközi diákkongresszusra a magyar tanulókot küldve, a romániai egyetemi hallgatókat egy osztályba sorozva vegyék részt a vitákon.

A diósádi mandátum. A Bud. Tüd. jelenti: Némely lapnak az az értesülése, mintha a képviselőház elnöke a minap az V. bíráló-bizottság esete ügyében pártközi konferenciát tartott volna, nem felelt meg a valóságnak.

Nyilatkozat. Azon hírlapi közlemények folytán, melyek a képviselőház V. bíráló bizottságának ifjú tagjai körében láttak és személyesen is vonatkozóan, kijelentem, hogy az illető hozatala előtt sem Sámuel László urral, sem Gabányi Miklós képviselő urral, sem annak megbízottjaival, sem pedig az V. bíráló-bizottság egyes tagjaival, sem különben annak előadójával, de egyáltalán senkivel sem érintkeztem, de nem is beszéltem e panasz vagy annak elintézés tárgyában, onán kevésbé fogadtam el az ügyben információt.

A hírlapi közleményekben foglalt lapozzó 'gyanusító-sokra pedig méltóságom alólkán tartalom reflektálni. Budapest, 1902 március 9-én.

Dr. Münnich Aurél orsz. képviselő, az V. bíráló-bizottság elnöke

A románok és az aktivitás.

A hazai román politikuskok nagy része az utóbbi időben komolyan foglalkozott azzal az eszmével, hogy az eddig követett politikai taktikát meg kell változtatni s keresni kell a magyarokkal az érintkezési pontokat és a jobb jövőt biztosító alkotmányos kibontakozást, a mely aztán a két nép között mesterségesen szított antagonizmust megszüntesse.

„Nincs tudomásunk arról, hogy volna még az egész monarchiában oly nép, a mely természeténél fogva oly optimista jellemvonással rendelkezne, és oly könnyen vigasztalná magát és annyira hajlandó volna sorsával megbékélni, mint éppen a román nép.

Mi lehet ugyan könnyebb, mint az, hogy ilyen kimerültség mellett és rossz hangulatban gyöttrő ember figyelmét megnyerjed, beszélve neki szenvedéseinek kezeledő végéről is, hogy a végzél közelebb van, semmint őt az valaha álmodta? De kérdezzük, tanácsos-e, helyén való-e és tisztességes dolog-e így eljárni? Az utolsó tíz év alatt sok hiba történt e tekintetben. Ki ne látta ma a szerencsétlen következményeket? És az, a mit némelyek tettek az utolsó három év alatt Bánffy bukása után, hogy a román világot a jog, törvény és igazság időszakáról szóló meddő frázisokkal ellátták, szinte megbocsáthatatlan valami.

„Az első felvonás bágyadt volt; az expozícióból nehéz kitalálni, vajjon a szerző hova akar kilyukadni. A mi a másodikik illeti... Várjuk be a másodikik, — ugymond — s elterette a czeruzáját.

alkalmazkodó politikuskok. Ezzel akarják igazolni eljárásukat, a mely tényleg nem román nemzeti, hanem javában magyar... Megjegyzendő, hogy ez a dr. Aurél Muresianu minden időben s minden alkalommal hangzott a románoknak a magyarokkal való egyetértésnek szükségességét. Szavai családii és társadalmi helyzeténél fogva mindig sokat nyomtak a latba. Talán ezental a világ is óvatosabb lesz az ilyen politikusi nyilatkozatainak mérlegelésénél.

UJDONSÁGOK.

— március 10.

— A király Budapestre. Ó felsége vasárnap este 8 óra 35 perczkor a keleti pályaudvaron Gödöllőre Budapestre érkezett.

— Március 15. A szabadságharc dicső emléknapját az ország minden részében impozáns módon kezélik megünnepelni. Legutóbb a következő tudósításokat vettük:

Nagy-Szalonta város képviselőtestülete a nemzeti ünnepre a következő műsort állította össze: I. Reggel 9 órakor az ev. ref. templomban alkalmi isteni tisztelt. II. Isteni tisztelt végzetével a közönség a Kossuth-szobor elé vonul. III. A dalára a Század élénkelésével nyitja meg az ünnepet. IV. Alkalmi felolvasást tart dr. Reiner Albert úgyvéd. V. «Nemzeti zászló» Huber Károlytól; énekl. a dalára. VI. «Talpra magyar» Petőfi Sándortól; szavalja Kiss István ev. ref. tanító. VII. «Nemzeti dal» ifj. Sz. Nagy Károlytól; énekl. a dalára. VIII. Kivonulás a temetőbe. IX. Himnusz, énekl. a dalára. X. Alkalmi beszéd Lovassy László úgyvéd. Tarja Reháik Pál gimn. tanár. XI. «Honfidal» Sz. Nagy Józseftől; énekl. a dalára. XII. «Lovassy László sirénája», alkalmi költemény Kültő Kálmántól; szavalja Wagner Ferenc úgyvéd. XIII. «Apotheosis» éneklésével a dalára az ünnepet bejezja.

A városi tanács főiskola üffuszaga március 15-én az ev. ref. főiskola imaterében délután 3 órakor rendez hazafias ünnepet és a városihas összes teremben este tuncmulásot rendez. A rendezőség élén Tóth István r. b. elnök, Beke Andráis r. b. alelnök, Apostol Emil r. b. alelnök, Makláry Dániel pénztáros, Nyitrai Lajos ellenőr és Kiss László házagny állanak.

A soproni vrodalmi és művészetek kör március 15-én a kaszinó termében fennállásának negyedszázados évfordulója alkalmából s 1848 március 15-nek emlékezetére hazafias emlékünnepet rendez a következő mássorral: I. Megnyitj, mondja dr. Deszkágy Boldizsár, a kör elnöke. 2. Kapi Gyula: 100-ik zsolttár. Előadja a soproni zeneegylet vegyeskara dr. Kossow Jónh vezető mellett. 3. Ünnepi beszéd, mondja Baucsó Antal, a kör alelnöke. 4. Jakab Ödön: Március 15-ike. Szavalja Csapo Kálmán. 5. Goldmark: Vodon-nyeges B-durban. Op. 8. Előadja a Haydn-Mozart-Bethoven-kör. 6. Alt-dörfer Keresztély: Bucus az erdtől. Dal. Szövegét írta Marbach Ernő. Előadja a soproni zeneegylet vegyeskara dr. Kossow Jónh vezető mellett. 7. Emlekezés Frankenburg Adolfról. Irta és felolvasa Vojtkó Pál, a kör főtitkára. 8. Szózat. Énekl. a soproni férfidalkör, Krug Lajos vezetése mellett.

Irsa község közönsége március 15-én, a nemzet szabadság-ünnepe, leplezi le az irsai szabadsághóók emléküvet. Az ünnepi sorrendje a következő: Délután fél 3 órakor: Gyűlékezés a községházban. Felvoulás az ág. ev. templomba a testületet zászló alatt. Délután 3 órakor: Ünnepi istentisztelet az ág. ev. templomban, Jankó Károly emlékezőbe. Délután 4 órakor: Leleple-

egy kis kurtítás. Ennek a felvonásnak a monológjában sok az elavult és naiv, a melytől — terminus technicussal élve — meg kellene tisztítani, de egészen véve a „Baldogságtól boldogságot” irodalmi becsü darab. A közönség sokat tapsolt Rjuminának, a rokonszenves és talantumos fiatal művésznőnek, a kire kétségkívül igen szép jóvá várt.

Zagorszkij egyedül maradván, sietett ki a folyosóról és eltűnt a színpalcz mögött. Nem akart ismerősökkel találkozni.

Hátulról valaki a karja alá nyúlt és így szól: — Nos, Zagorszkij ur, meg van elégedve a sikerrel?

Hátranézett. Egy kifogástalanul öltözött, de teljesen ismeretlen fiatal ember szolt hozzá. Fekete kabát, fehér nyakkendő és lakkcipő volt rajta, s a szakállá a IV. Henry volt lenyírva. Zagorszkij csodálkozva nézett rá.

— Megmondtam én előre! — kezdte. — Tudtam, hogy a darabnak kell, hogy sikere legyen... Meg voltam róla győződve, hogy tetszeni fog... Kiszaladt a folyosóra.

Ott állt a falhoz támaszkodva egy nagyobb lap ismert kritikus egy sereg tudóstól körülvéve, és hangosan beszélte: — Megmondtam én előre... Az expozíció bágyadt, de a második felvonás nem rossz. Van a darabban valami archaisztikus, az igaz, a monológok kissé fraszítottak, a szók elavultak... vannak benne mondatok, melyeket irgalmatlanul ki kellene húzni... s általában a darab megrovíditeni, de azért ez mégis — darab! Igen, mégis darab... —

— Nos, hogy az, határozottan irodalmi becsü darab! — mondogatták mind ott körülötte. Zagorszkij hallotta ezt az előadást és mint az égi manna szivta magába a szavait. Karongva ment Rozsnovval, a kritikussal.

— Megálljon csak! — mondotta a kritikus, kiszabadítva a karját s előszedve a czeruzáját, besietett a páholyba. Ott felírta a következőket: „A mi a második felvonás illeti, az sokkal elevenebb az elsőnél, bár ennél sem ártana

ócika keztyűt. Ez a szomorú tudat, valamint az a meggyőződés, hogy helyzetéből nem menekülhet, azt az elhatározást érlelte meg benne, hogy zugulós nélkül belenyugozik szomorú sorsába, a mit azonban olyan ábrázattal cselekedett meg, melyről a sorsában való megnyugvás és a menekülés szenvedélyes vágya egyidejűleg visszatükrözött.

— Én önnék szentelem a holnapi csevegést, — mondogta Lyudov.

— A holnapi csevegést? — ismételte Zagorszkij gépiesen.

— No igen, a lapban... Leimor önnel való találkozásomat; de ehhez szükségem van néhány adatra. Érti? Néhány epizódra, anekdotára... —

— Anekdotára? —

— Igen no, szóval valamire — szolt az interviewer ingerülten. — Nem bánom, például az ön színházi pályafutásáról... Mondják, hogy ön egy időben nagy érdeklődéssel viseltetett egy tánczosos iránt... —

— No hallja... —

— Kérem, soha ne jöjjön zavarba! Nem kívánok én öntől részleteket... aztán meg... meg tudom én találni a kellő tisztességes formát... Ezzel felírta:

„Harminczilenc éves. Szenvédélyes tisztelője a balletnek, a melynek benifes embere... „Az mondják, ön irrt egy melodrámát, mely fényesen megbukott? Aha! Pompás... Mi is volt a címe?... Pompás. Tüstént írjuk csak fel... „Zagorszkij urnak a melodrámá terén teli kísérletet nem jártak sikerrel. Ezen a téren egyetlen kísérletét, az „Ehsg-tanyának a titka”-t a közönség irgalmatlanul kifütyölte s így lekerült a műsorról...“ —

— De hát, hallja... fiatal barátom — hebegte Zagorszkij.

— Semmi, semmi, csak ne jöjjön zavarba. Híressé tesszük önt... S az egész dolog semmibe se kerül. Nőis ön? Hány gyermeke van? Oh pardon, nem nőis. Irjuk tehát... „A rokonszenves szerző legénylakkában...“ —

Végre befejeződött az interview. Az interviewer távozni készült, és bucsúzókor, egészen váratlanul a szakértő komoly ábrázattal megtagogatta Zagorszkij frakkjában az újat... — Mit köstél? — kérdezte, és be sem várva a választ, eliramodott. Zagorszkij bement a páholyába. (Folytatása következik.)

